

[Thisted Knudsen.]

melig fortjeneste for deres indsats og for den risiko, som de løber ved deres gerning. Jeg har således fået forelagt regnskaber, der, uden særlige uheld ved tab på redskaber, udviser, at indvandsfiskerne i øjeblikket kun kan opnå en ugentlig fortjeneste på mellem 40 og 70 kr. Jeg tror, der kan være almindelig enighed om, at dette må siges at være for lidt. Spørgsmålet er derfor, om det er berettiget i fremtiden at opretholde disse maksimalpriser. Jeg vil tro, at man ved fastsættelse af en maksimalpris principielt tager to hensyn, for det første hensynet til forbrugerne, der kun skal betale en rimelig og forsvarlig pris for den pågældende vare, og dernæst hensynet til det pågældende erhverv. Enhver maksimalpris må efter min opfattelse fastsættes under tilbørlig iagttagelse af, at der indrømmes det pågældende erhvervs udøvere et rimeligt vederlag for deres arbejdsindsats. Det forekommer mig, at dette sidste hensyn ikke er taget i betragtning. Jeg ved vel, at prisbestemmelser, og hvad dertil hører, sorterer under den højtærede handelsminister, men jeg kan ikke tænke mig, at der fastsættes en maksimalpris for et erhverv, der har sit eget ministerium, uden at dette bliver hørt. Netop af denne grund har jeg tilladt mig at stille følgende spørgsmål til den højtærede fiskeriminister: Med hvilken begrundelse opretholdes den nuværende maksimalpris på 55 øre pr. kg for torsk til det indenlandske marked?

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Selvom dette spørgsmål er stillet til fiskeriministeren, vil jeg tillade mig at besvare det, idet det jo må siges retteligt at henhøre under mit område, skønt det drejer sig om fisk.

Det er rigtigt, som det ærede medlem gjorde rede for det i kommentarerne til sit spørgsmål, at der i øjeblikket er maksimalpriser på torsk. Dengang krigen sluttede og den store fiskeeksport til Tyskland blev indstillet, indtraf der et ret betydeligt fald i engrospriserne på torsk til hjemmemarkedet, og derfor mente prismyndighederne i sommeren 1945, at man kunne ophæve maksimalpriserne for alle fisk undtagen sild. Der skete imidlertid det, som man desværre siden har set eksempler på på andre områder, at det prisfald, der gjorde sig gældende for engrosprisernes vedkommende, ikke slog igennem i detailhandelen. Derfor indførte priskontrolrådet i Juli 1946 maksimalavancer, men bortset fra disse maksimalavancer var prisen stadigvæk

fri indtil december 1947. Da kom der en meget kraftig stigning i priserne på torsk, og da det faldt sammen med, at man måtte imødesee en længere periode med knaphed på kød og flæsk, mente man i priskontrolrådet, at det var betimeligt påny at fastsætte maksimalpriser på torsk, og disse blev så fastsat den 8. december 1947.

I det ærede medlems spørgsmål er det stillet op på den måde, at man skulle tro, der var en almindelig maksimalpris på 55 øre; nu forstår jeg, at det ærede medlem er klar over, at det ingenlunde er tilfældet. Priserne graderes meget stærkt, de varierer ved salg fra fisker fra 55 og op til 92 øre pr. kg. Imidlertid er det rigtigt, som det ærede medlem gør opmærksom på, at der blandt fiskerne har været en betydelig utilfredshed med denne maksimalprisorning. Der har været perioder med svigtende tilførsler af fisk, og man har ment at kunne konstatere en tendens hos fiskerne til at lægge fiskeriet om på andre fiskearter end torsk, nemlig til fisk, som det var mere lønnende at trække i land. Det er naturligt, at disse problemer har rejst sig for myndighederne og naturligvis i særlig grad for fiskeriministeriet. Fra fiskeriministeren har handelsministeriet da også allerede for nogen tid tilbage modtaget en henvendelse vedrørende dette problem, hvori fiskeriministeren rejser spørgsmålet, om tiden ikke er inde til en ændring af disse priser. Det er priskontrolrådet veget tilbage for, og jeg har forstået, at det er sket ud fra den betragtning, at så længe der er en stor knaphed på kød og flæsk, vil efterspørgslen efter fisk og specielt efter torsk være ret betydelig, saa at en frihed på dette område kunne medføre store prisstigninger, som forbrugerne ikke er tjent med. Det ærede medlem vil sikkert svare, at den til gengæld også vil medføre større tilførsler, og det er her problemet ligger.

Efter aftale med fiskeriministeren vil der nu blive draget omsorg for, at der på priskontrolrådets foranledning afholdes et møde i prisdirektoratet om hele denne sag, et møde, hvor repræsentanter for fiskeriorganisationerne og repræsentanter for forbrugerne kan komme tilstede; fiskeriministeriet skal også være repræsenteret, og naturligvis prisdirektoratet selv. Jeg vil håbe, at man gennem disse drøftelser kan finde en saglig basis for en rimelig ordning af hele dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.